

ningens Udbytte ikke derved forøges —, hvor Danske er hjemvendt fra Udlandet og derfor i Sammenligningsaarene ikke har været ansatte til Indkomstskat i Danmark o. l., samt overfor smaa Familieaktieselskaber, som overtager bestaaende Forretninger. Dertil kommer selvfølgelig de enkelte Tilfælde, hvor humane Hensyn medfører rimelig Grund til Lempelse.“

De fremhævede Forhold er naturligvis ikke udtømmende med Hensyn til de enkelte Tilfælde, der kan komme til at foreligge, hvor det maa findes billigt, at den paalignede Skat eftergives eller ned sættes. Eksempelvis skal saaledes nævnes, at der ogsaa kan være Grund til at tage lempeligt paa den Merindkomstskat, som Udlændinge, der ikke i Sammenligningsaarene har været skatteansatte her i Landet, kan blive paalagt. Men i de foranstaaende Udtalelser er Rigsdagens Syn paa, hvordan Finansministerens heromhandlede Myndighed bør anvendes, formentlig tilstrækkelig klart angivet.

For øvrigt har Finansministeren — saa vidt Udvalget bekendt — ogsaa i tidligere Aar handlet i Overensstemmelse med foranstaaende Tankegang.

I Henhold til det anførte kan *Udvalgets Flertal* (Jørgen Berthelsen, Christiansen, Dalsgaard, Frandsen, Ole Hansen, Hey, Jensen-Grimsbjerg, Lewinsky, Mægaard, Jørgen Pedersen og Vejstrup), indstille Lovforslaget til *uforandret Vedtagelse*.

Mindretallet (Oluf Jensen, Knuth, Piper og Tvede) finder Anledning til at minde om, at det oprindelige Lovforslag om Merindkomstskat havde til Hensigt at ramme de ved Krigskonjunkturerne indvundne Indkomster ud over Skatteydernes, i de foregaaende Aar, normale Indtægter. Da det viste sig umuligt at skille saadanne Merindkomster fra andre ad anden Vej fremkomne forøgede Indkomster, maatte Skatten tages af al Merindkomst i Forhold til Indkomsten før Krigen. Men efter som Aarene er gaaet og Krigen vedvarer, svinder den Merindkomst ved Krigsfortjeneste, der oprindelig ønskedes beskattet, og Forholdet

maa nu efter Mindretallets Skøn siges at være saaledes forandret, at det ikke kan findes rigtigt ud over det Tidsrum, hvori dette Lovforslag kommer til at gælde, at fortsætte med denne Lovgivning. Hvis Statskassen ogsaa ad Aare trænger til ekstraordinære Indtægter, bør der findes nye og til Forholdene passende Former.

Mindretallet kan saaledes tiltræde, at der endnu i Aar vedtages et Lovforslag om Merindkomstskat til Staten, men Mindretallet finder ikke den foreliggende Affattelse fuldt tilfredsstillende og stiller derfor nedenanførte Ændringsforslag.

Kravet om forøgede Driftsmidler til Indkøb af Varer, Opretholdelse af Lagre og Ydelse af Forudbetaling — hvilken Betalingsmaade i den senere Tid er blevet almindelig — har medført, at en Række Virksomheder har maattet foretage Kapitaludvidelser. Skal Merindtægten i saadanne Tilfælde fremdeles udregnes i Forhold til den tidligere Aktiekapital i Stedet for til den virkelige, fremkommer der en stor Ubillighed. Ved i Ændringsforslag Nr. 1 at bestemme, at kun dersom en Kapitaludvidelse er sket ved hel eller delvis Udstedelse af Friaktier skal Indkomstprocenten beregnes efter Aktiekapitalen forinden Udvidelsen, kan Ubilligheden undgaas mod de Selskaber, hvis Udvidelse af Aktiekapitalen er sket ved en virkelig Tilførsel af ny Kapital.

For at undgaa den dobbelte Beskatning, der fremkommer for enkelte Personer, hvis Indtægter skriver sig fra et Selskab, som disse Personer til Eksempel af private Grunde har dannet indenfor en Familie, foreslaas det i Ændringsforslag Nr. 2, at Skatten skal kunne bortfalde eller forholdsvis nedsættes i Overensstemmelse med Reglerne i § 6, 3die Stykke, for det Tilfælde, at vedkommende overfor Finansministeren paa fyldestgørende Maade godtgør, at Merindtægten helt eller delvis skyldes Udbytte, som er tilfaldet vedkommende fra et saadant Selskab. Mindretallet har i Ændringsforslaget angivet de nærmere Bestemmelser for saadanne Selskaber, dels, at de ikke maa have